

Tidig vår

Nej, jag ska inte skriva något vårtal.
Det känns som om alla vårtal är skrivna,
all lövsprickning har euforiserats och alla sippor är lovprisade.

Har jag något ytterligare att tillägga?
Skulle i så fall vara det att det känns större och märkvärdigare ju äldre man blir,
och att det gäller att vara förberedd i tid,
så att man inte missar den verkliga våren.
Så ta vara även på denna tidiga, innan lövsprickningen och
fotosyntesen drar igång.
När vårregnet fortfarande är kallt
och björkarna är grålila och tvekar eftersom de väl också har hört
att det gör ont när knoppar brister.
Därför tvekar de och dröjer ett tag till.

Luften är kylig och molnen grå.
Grådiset ligger utmed vägen jag går
och jag känner ett visst samröre med naturen.
Avnjuter min promenad i detta tillstånd.
Jag är beredd, värmen får gärna komma,
inte för fort bara, då exploderar allt i naturen.
Vänder ansiktet mot den bleka solskivan som syns genom molnen.

Det här är en bra tid, den tidiga våren,
i väntan och förväntan på ljuset, värmen och glädjen och
tanken på att delad glädje är dubbel glädje.

Har ett tips, ta med dej någon när du går ut och tittar på sipporna.
Bjud in någon på våfflor eller till första kaffestunden på altanen,
och för allt i världen missa inte den tid som kommer.

Christina Eklund, Ordbrukarna